

# Seminario Diocesano de Lugo

## Un pouco de historia

A Diocese de Lugo conta con Seminario desde o ano 1593. O de Lugo é o decimosexto Seminario erixido en España ao amparo dos decretos do Concilio de Trento. Proxéctase a súa fundación en 1568 e termínase en 1599. A súa primeira ubicación é actualmente convento franciscano, na praza Maior da cidade. En 1888, dan comezo as obras dun novo edificio que albergará o Seminario. Este edificio, que se conclúe no mes de xullo de 1893, é o que actualmente está na rúa Anxo López Pérez. Serviu como centro de formación sacerdotal e forxa humana para miles de mozos, e restaurouse recentemente.

O Seminario Menor e o Maior compartiron espazo e edificio ata o ano 1929. Nesta data, seguindo as recomendacións da Santa Sé sobre a creación de seminarios menores, nese ano de 1929 adquírese un edificio, en fronte do xa existente, e amplíase con outra nova construción. Neste novo complexo instálase o Seminario Menor con capacidade para cento oitenta seminaristas menores. Hoxe este edificio alberga dependencias administrativas do Concello da cidade e o Seminario Menor sitúase nun edificio encostado ao Seminario Maior, unha construción nova, moderna e práctica con todas as instalacións necesarias para un centro educativo e para as peculiaridades dun Seminario.



## Dicir Seminario é, sobre todo, evocar persoas

Miles de alumnos forman o patrimonio humano desta institución. Froitos entre os que podemos destacar un ex seminarista que ocupa un lugar no santoral católico, SAN XOSÉ MARÍA DE SUEGOS, mártir do Vietnam.

Ou un Reitor, D. FRANCISCO TARÍN, mártir en Valencia durante a guerra civil (en proceso de beatificación).

Dous bispos: un, seminarista e logo franciscano, bispo de Lugo, FREI PLÁCIDO REY LEMOS, bispo auxiliar de Santiago de Compostela; o outro, D. MIGUEL NOVOA FUENTES.

Fecundidade manifestada tamén en case 2000 sacerdotes, ordenados entre os anos 1900 e o 2016. E alumnos do onte afastado ou do hoxe próximo, cuxo número excede, só nun século, os 7500, que se formaron humana, intelectual e cristianamente nas súas aulas. Múltiples xeracións que aquí creceron como persoas, cristiáns e sacerdotes.

### **Oferta educativa, cultural...**

Ademais dos Seminarios Menor e Maior, o Seminario Diocesano é actualmente a sé do Instituto Teolóxico Lucense, da Extensión a distancia do Instituto Superior de Ciencias Relixiosas San Dámaso e da Extensión do Instituto Internacional de Teoloxía a Distancia. Parte das súas dependencias serve de residencia para algúns sacerdotes da Diocese, e na súa planta baixa está accesible ao público a Biblioteca do Seminario Diocesano, cun fondo antigo de gran valor e uns 90.000 volumes.



Instituto  
Teolóxico  
Lucense



### **O Seminario Menor, hoxe**

Actualmente, a pesar dos cambios e as transformacións sociais e demográficas, o Seminario Diocesano continúa a súa andadura na súa dobre realidade de Menor e Maior. O Seminario Menor propónse a toda a Diocese, ás súas familias e comunidades, como un lugar educativo pensado para que os mozos que na infancia ou adolescencia senten a chamada ao sacerdocio poidan crecer e madurar. E para que outros moitos, que desexan unha educación cristiá integral, poidan recibila con este específico sentido vocacional. Son as súas notas identificativas o ser unha comunidade cristiá-vocacional, un internado, un centro privado de estudos (onde é posible cursar Educación Secundaria Obrigatoria e Bacharelato) e unha realidade que existe orientada cara ao Seminario Maior.

As apostas do Seminario Menor van na liña de seguir ofrecendo unha formación académica de calidade (9 profesores e profesoras, 9 sacerdotes, e varios colaboradores e traballadores conforman o seu equipo docente e administrativo), unha proposta clara da vida cristiá-ecclesial-vocacional (o Seminario é un centro educativo pero é, ante todo e sobre todo, unha realidade da vida da Igrexa dentro da Diocese), e un acompañamento persoal específico, que fan posible os formadores-titores que acompañan aos seminaristas.

O Seminario Menor conta este curso con 41 alumnos, dos cales 24 son residentes (as 24 h.) e 17 mediopensionistas (están no Seminario desde as 08:45 h. ás 19.30 h.), distribuídos nos catro cursos da ESO e nos dous cursos de Bacharelato. Nun ritmo de xornada única con clase durante as mañás e distribuíndose pola tarde as outras propostas e actividades de estudo ou extraescolares. Un Reitor común a ambos Seminarios Maior e Menor, dous sacerdotes a tempo completo e outros tres máis con colaboración de dous días semanais configuran, xunto ao resto de profesores e persoal, o equipo humano que atende aos seminaristas.

Un edificio novo acubilla no seu seo unha comunidade educativa que dispón de numerosas aulas, varios laboratorios, aulas-taller, pavillón polideportivo, patio exterior, cociña e comedores, capelas, salóns de estudo, ampla biblioteca e 60 habitacións individuais con baño.

Desde esta realidade presente, o Seminario Menor afronta o reto de seguir propoñéndose como unha opción de gran interese e como un recurso educativo diocesano de primeira orde, dándose a coñecer cada vez máis e favorecendo, así mesmo a colaboración diocesana coas súas necesidades (potenciando a tradición de bolsas de estudo e axudas particulares ou parroquiais para os seminaristas con dificultades).

## **O Seminario Maior, hoxe**

Son 5 os seminaristas maiores. Un deles, Nicolás Susena, está desde fai meses na súa etapa pastoral, recibirá a orde sacerdotal no mes de abril.

E o Seminario *Redemptoris Mater*, que comparte as instalacións co diocesano e ten 6 seminaristas maiores.

Ademais do estudo, a convivencia diaria, a formación humana e espiritual, e as progresivas experiencias pastorais van preparando aos candidatos ao sacerdocio para o futuro ministerio que pola ordenación sacerdotal vai conferírselles.

[\[Páxina web\]](#) [\[Blog\]](#)